

Aprill
2008

Nr. 2 (13)



Olevik

ÜLENURME KOOLI LEHT

HEA KOOLILEHE LUGEJA!

Seekordne kevadine koolileht on suures osas tagasivaade märtsikuule, teatrikuule. Meie koolis on mitu näiteringi, kes kõik on aasta jooksul tegutsenud hoolega sõna otseses mõttes „teatri tegemisega“. Valminud on mitmeid näitemänge, mida on näidatud nii kodukooli- kui ka võõrale publikule. Tahaks ju kõigist nendest toredatest lastest kirjutada! Seepärast seekord nii palju teatrijuttu läbi näitlejate-vaatajate-juhendajate silmade ja sule!

NAER ON TERVISEKS!

Eestlaste kohta on öeldud, et oleme liialt süngete nägudega. On aga kindlaks tehtud, et väikseimgi naer teeb tuju heaks ja on tervisele kasulik. Küllap lähtus sellest ka kirjanik Lehte Hainsalu, kui kirjutas lühinäidendi „Kõverpeegel“. 6.a ja 12.a klassi õpilastele lugu meeldis, jagati osad ja asuti õppima.

See on lugu Kuningast (Kermo Kulberg 6.a kl.), kes valitseb tõsimeelselt oma riiki ning aina arutleb Õuefilosoofiga (Kaspar Püüding 6.a kl) oma maa probleemide üle. Tal on vähe aega oma tütreaga, noore Printsessiga (Kriстал Altsaar 6.a kl) tegelemiseks, see vaeseke põeb aga rasket haigust ning ei kaugelt tulnud arstidel ega kohalikul Õuetohtril (Raimo Randla 12.a kl) ole õnnestunud teda terveks ravida. Lähedal olevas talus on aga kolm venda: Võsafilosoof (Allan Margus 6.a kl), Külakeigar (Kairit Pehka 12.a kl) ja Pesamuna (Allar Skuin 12.a kl). Vigurväntadest poisid leiavad, et korralik naer on alati tasuta, käepärane ning ehmatab igasuguse haiguse eemale. Kõige paremini õnnestub Printsessi naerutamine Pesamunal, kes oma luulelise kõne, kergete tantsuliigutuste ja lakast leitud kõverpeegliga suudab Printsessi ennastunustavalt naerma ajada. Vana kuningaski on sunnitud esialgsest pahameelest hoolimata juhtunuga leppima ning varsti on kuningriigis õnnelik noorpaar ja järgneb rõõmus pidu. Ning kõik tänu naerule!

Näidendi esietendus oli Rõngus 29. märtsil koolide maakondlikul näitemängupäeval. Kõik noored näitlejad olid tublid, kuid parima osatäitja tiitli pälvivad Kaspar Püüding, Allan Skuin ja Raimo Randla. Oma kooli õpilased said etendust näha 9. aprillil. Gümnaasiumi noorima ja lõpuklassi vaheline koostöö oli hea.

Ja ikka võiks meeles pidada, et lõbus naer aitab lõõgastuda, mõjub positiivselt tervisele ja kergendab töötamist. Eriti aprillis, naljakuus.

IVE PORKON,
näiteringi juhendaja

„Kõverpeegel“ - Kristel Altsaar ja Allar Skuin.



NELI AASTAT NÄITEMÄNGU



„Kohkumatud lapsehoidjad“ – Rõngu 2007.

Ülenurme Gümnaasiumi 9.a klassi tüdrukud võitsid hiljuti Rõngu näitemängupäeval maakonna laureaadinimetuse näidendiga „Mängime Päl-tänava poisse“. Ka aasta varem osalesime samal võistlusel näidendiga „Kohkumatud lapsehoidjad“ ning saavutasime samuti laureaaditiitli. Milliseid näidendeid aga oleme kõik need neli aastat etendanud?

Kuuendasse klassi saabudes lahkusime Tõrvandi lasteteatrist „Kuldne Leht“. Kuid isu teatrit teha jäi. Mõtlesime välja, mida etendada, ning Grete kirjutas valmis stsenaariumi. Ajasime klassist kõik tegijad kokku ning näitlejad olid olemas. Algasid proovid, millest vaid vähesed olid normaalsed ja tõsised, kuna iga proov oli lõbu ja „lollitamine“, ning valmiski komöödia „Karupoeg Puhh“. Esinesime sellega oma kooli õpilastele kevadisel näitemängupäeval.

Järgmisel aastal, kui käisime seitsmendas klassis, kavatsesime teha näidendi terve klassiga. Seekord oli tegemist tuntud lastemuinasjutu „Tuhkatriinu“ veidi tänapäevasema versiooniga, millega esinesime nii koolile kui lastevanematele.

Kaheksandas klassis alustasime aga vaid valitud seltskonnaga: Laura Valli, Iiti-Ingris Sei, Gerda Peda, Mariana Foht, Grete Mark, Jannely Punnison, Meelika Lukner ja Heli Aomets. Tükiks võtsime komöödia „Kohkumatud lapsehoidjad“, millega suundusime esimest korda Rõngu näitemängupäevale, kus saavutasime maakonna parima nimetuse. Pärast Rõngu-esinemist esinesime ka Kohtla-Järvel vabariiklikul näitemängupäeval.

Sel aastal aga võtsime sootuks midagi muud ette. Tavapäraste komöödiade asemel valisime traagilise loo „Mängime Päl-tänava poisse“, millega osalesime samuti Rõngu näitemängupäeval. Ka sel aastal saatis meid edu ning pälvisime laureaaditiitli, kuid vabariiklikule voorule jäi minemata kahe näitleja tervislike põhjuste pärast. Sellegipoolest oli tore etendada seda näidendit.



„Mängime Päl-tänava poisse“ - Rõngu 2008.

Lõppude lõpuks on kahju selle kambaga laiali minna, kuna leidsime nii hea klapi ning hea oli koos näidelda. Kuid ma usun, et me kõik tegeleme sellega edasi, ole-nemata sellest, kas oleme koos või mitte.

MEELIKA LUKNER,
9.a klass

NII ALGAB TEE SUURELE LAVALE

Ootusärevuses algkoolipere istub saalis. Valgus kustub ja noored näitlejad tulevad lavale. Saalitäis lapsi jääb hiirvaikseks ja kõigi pilgud on pööratud kostümeeritud näitlejatele, kes on nende eakaaslased ja tuttavad. Nii algab järjekordne teatrihommik Ülenurme Gümnaasiumi algklasside majas.

Meie õpilastel on hea võimalus osaleda näite-ringide töös, sest Ülenurme Gümnaasiumi algklasside majas töötab kaks suurepäraselt näitejuhti, oma ala meistrit, Aime-Laine Kahk ja Jaan Aitaja.

Jaan Aitaja on kirjutanud meie lastele üle 23 näitemängu ja nendest on avaldatud kogumikes "Tähevalgus" ning "Kriku ja Triku lähevad rändama" 17 näidendit. Tema juhendada on Tõrvandi Lasteteater "Kuldne Leht", kuhu kuulub neli näite-truppi. Käesoleval õppeaastal tegi Jaan algust ka kõige pisemate, s.t esimeste klasside õpilastega. Esietendus toimus juba detsembrikuus, mil etendus J. Aitaja näidend "See juhtus enne jõule." Laste esinemine oli täis põnevust ja rõõmu. Kostüümid ja dekoratsioonid toetasid laste suurepäraselt mängitud etendust ja löid jõulumeeleolu kõigile saalis viibijatele.

Neljandate klasside etendus "Kikeritoksid" oli lugu headusest ja kurjusest, metsakollidest ja haldjatest. Rõngu teatripäeval mängiti etendus meeleolukalt ja kaasakiskuvalt ning žürii hinnangu kohaselt saavutasid laureaadi tiitli neljandate klasside õpilased Kaimar Kübe, Rasmus Kübe ja Kert Kõiv.

Meie maja kõige suuremad näitlejad on viienda klassi noormehed. Nendest said seekord mereröövlid. Kõik oli nagu päris: riietus, laev, viimane joogipiisk ja leivakoorik, meremehelaul, torm ja tuulevaikus. Väikesed pealtvaatajad hoidsid hinge kinni: kas laev jõuab ikka sadamasse. Jõudis küll, sest meremehed on tugevad ja näitlemisega tegelejad juba neli aastat. Rõngu teatripäeval pärjati laureaadi tiitliga Sander Pruel, Toomas Tars, Jürgen Kukk ja Sergei Melder. Mitteteatrite festivalil Elvas esindas Ülenurme Gümnaasiumi algkoolimaja viienda klassi näite-ring Jaan Aitaja juhendamisel. Mängiti J. Aitaja näidendit "Ainult üks kaabeltau". Žürii hindas selles lavaloo parimaks lavakujunduse. Jätakuks poistel vaid tahet ja jõudu õpingute kõrval näitleja rasket, kuid tänuväärset ja loomingulist tööd teha!

Näitejuht Aime-Laine Kahk juhendab algkoolimajas kolmanda klassi õpilaste näite-ringi. Valminud on toredad ja meelikõitvad etendused. Algkoolimaja "vilistlaste" (kuuenda klassi õpilaste) näitetrupis osalevad lisaks kuuenda klassi õpilastele kolmanda klassi vahvad ja ilmekad noormehed Kaupo Altsaar ja Kristjan Tamm. Tartumaa Mitteteatrite festivalil saavutas näite-ring Aime-Laine Kahki juhendamisel A. Kivirähi näidendiga "Vapper keefir" hea lavalise liikumise preemia. Laureaadi tiitli pälvisid kuuenda klassi õpilased Kristel Altsaar, Allan Margus, Kaspar Püüding ja Kermo Kulberg.



Jaan Aitaja näidend "Ainult üks kaabeltau". Vasakult mereröövlid Kapten Karm (Jürgen Kukk), Roolimees Nord-West (Toomas Tars), Laevakokk Kusti (Sergei Melder), Tüürmann Ankur (Sander Pruel). Kõik noormehed on 2008.a maakondliku ülevaatuse laureaadid.

Jõulukuu viimasel nädalal etendus algkoolimajas Aime-Laine Kahki lavastatud jõulunäidend "Võsa-Karla jõulutemp", kus kolmanda klassi lapsed olid oskuslikult muutunud huntideks, jänesteks, karuks ja lumehelvesteks. Tore on see, et näidendi tegelaste kostüümid valmisid koostöös õpilaste ja nende vanematega. Vaatajatele pakkus etendus põnevust, kaasaelamisrõõmu ja suurt kunstielamust.

Elus on nii keerulisi kui rõõmsaid aegu. Muinasjutt aitab alati rasketest olukordadest välja tulla ja headusesse uskuda. Aprillikuus esietendus algkoolimajas A. Kitzbergi muinasjutuline näidend "Kuningatütar Endelinda". Näitejuht Aime-Laine Kahk oli hoolega valinud osatäitjad kolmanda klassi õpilaste seast teksti kandvatesse rollidesse, laulud õpetas selgeks muusikaõpetaja Britt Laats ja lavalise liikumise viimistles tervikuks tantsuõpetaja Marit Rauk. Muinasjutulisest näidendist kujunes päris oma teatrietendus-muusikal. Muinasjutt rääkis headusest, rõõmust ja kurbussest, käitumismaneeridest ja õpetusest. Võib-olla nii mõnigi õpilane tundis endas ära Endelinda pirtsaka käitumise.

Etenduse esimene osa lõppes kõige põnevama koha peal, kus kuningatütar rööviti. Näidend etendus tervikuna Reola kultuurimajas 23. aprillil kell 18.00. Publikul tuli varakult kohale tulla, et istekohti saada.

Väga tublid väikesed näitlejad, suurepäraselt kostüümid ja lavakujundus loovad meie majas meeleolu, mille saamiseks ei peagi me alati kutselisse teatrisse minema. Meil on see kõik siinsamas oma koolis. Mina usun, et osa väikestest näitlejatest leiab tulevikus tee suurele näitelavale. Lapsed saavad areneda vaid koostöös ja ühiste eesmärkide poole püüdlemisel. Suur aitäh näite-



Jaan Aitaja näidend "Kikeritoksede seiklused". Peategelased Poki (Kaimar Kübe) ja Taki (Kert Kõiv) on mõlemad 2008.a maakondliku ülevaatuse laureaadid.

ringide juhendajatele Aime-Laine Kahkile ja Jaan Aitajale! Samuti tänu kõikidele õpetajatele, kes aitavad juhendajaid ja valmistavad lapsed juba eelkoolist alates ette ilmekaks etlemiseks, rollimängudeks ja ümberkehastumisteks. Koolis on õpilastel tore käia, kui lisaks nende põhitööle õppimisele, mis on vaieldamatult kõige olulisem, saavad nad tegeleda ka huvialadega, mis annavad vaimujõudu ja arendavad ilumeelt nii tegijates kui publikus.

MERJE AAVIK

3.A TEEB NÄITEMÄNGU

Sel õppeaastal on 3.a klass Aime Kahki eestvedamisel pakkunud vaatajatele nautimiseks lausa kolm etendust. Alustati sügisel, mil etendus „Printsess Sinikelluke”, jõuluks valmis „Võsa-Karla jõulutemp”. Nüüd, kevadel mängitakse aga kolmevaatuselist lugu „Kuningatütar Endelinda”. Uurisime, mida arvavad noored näitlejad ise oma tegemistest teatrimaailmas. Laste mõtteid, mis kirjutatud enne viimase lavastuse esietendust, aitas koguda nende klassijuhataja Eve Kaljula.

Kristjan Tamm: Mulle meeldib näiteringis käia, sest seal saan ma olla näitleja. Näidendis „Võsa-Karla jõulutemp” olin ma peategelane ja sellepärast nägin ma selle näidendiga kõige rohkem vaeva. Enne proove teeme õpetaja Aimega suulisi harjutusi, sest muidu ei tule kõik sõnad korralikult välja. Mul on kogu aeg enne esinemist väike värin sees, sest kardan, et midagi võib sassi minna. Õpetaja Aime on väga hea õpetaja. Ta ütleb, et proovides tuleb alati kõike korralikult teha, sest muidu võib etenduse ajal sassi minna, kuigi mõnikord lubab ta etenduses sõnu muuta ka.

Eliise Tani: Meie näiteringi õpetaja Aime Kahk on päris tore, aga mõnikord on ta karm ka. Nagu näiteks praegu, kui on kohe-kohe esietendumas kolmevaatuseline näidend Reola kultuurimajas. Näidendi pealkiri on „Kuningatütar Endelinda”. Selles näidendis olen ma murueide tütar. Olen olnud õpetaja Aime peale pahane, et ta mulle nii väikest osa annab. Eelmises näidendis olin ma jänes Jeti. Ma kardan, et Reolasse tuleb nii palju rahvast ja ma keeran kõik sassi. Selle näidendi teksti õppida oli päris raske, kuna ikka ja jälle olid sellised sõnad, nagu *pää* ja *pääle*. Aga no mis parata, vana näidend ju. Minu vanemad on imestunud, et suutsime ühe aastaga ära teha kolm vapustavat näidendit. Need on „Printsess Sinikelluke”, „Võsa-Karla jõulutemp” ja „Kuningatütar Endelinda”. Õpetaja Aime ütles, et see näidend on küll viimane, kus mängib terve klass. Mõnes mõttes loogiline, kuna meid on ju 27! No ja tegelikult minu meelest leida üldse näidendit nii paljude osatäitjatega on ikka päris raske.

Sander Kotkas: Kõik need proovid on olnud suhteliselt rasked. Meie õpetaja Aime on väga hea, kuid vahel veidi kuri ka. Mulle meeldib näiteringis käia, sest siin saab oma oskusi proovile panna. Jõulunäidendis olin ma karu Jürka. Laval olles oli mul natuke hirm ka, aga õnneks olin ma algul lina all.

Mu vanemad on olnud minu näitlemise üle väga rõõmsad.

Martin Vool: Kui ma esimest korda näiteringi proovi läksin, siis oli veidi hirm ka. Kui ma olin juba mitu korda proovis käinud, siis ma enam hirmu ei tundnud. Õpetaja Aime on väga hea õpetaja, ta muretseb meile ise alati õiged riidedki selga. Praegu on meil kolmas näidend juba käsil. See on kolmevaatuseline ja veel raskem ning huvitavam kui eelmised. Praeguseini on kõik hästi läinud. Esimeses näidendis olin ma prints, seda oli hea ja lahe mängida. Ainus, mis mulle ei meeldinud, oli see, et ma pidin jõulunäidendis jänes olema.

Karl-Richard Parman: Mu vanemad olid



väga rõõmsad, et mind valiti näiteringi. Jõulunäidendis olin ma hunt. Praeguses näidendis oleme koos Rasmusega kokapoised. Meil on proovid peaaegu iga päev, sest juba 23. aprillil esitame me kolmevaatuselist näidendit Reola kultuurimajas.

Aile Einola: Jõulunäidendis olin ma jänes. Siis olid kerged proovid. Aga mis proovid on meil nüüd! Need on palju raskemad. Selles näidendis mängin ma lindu. Etenduse päeval lavale minnes tulevad mul küll vist külmavärinad peale.

Carol Kottisse: Mulle meeldib väga-väga näidelda! See anne on päritud mul esivanematelt. Mulle meeldib käia näiteringis sellepärast, et seal on nii vahva ja tore, kuigi harjutada tuleb kõvasti, sest tekst tuleb pähe tuupida. Meie kõik näidendid on olnud väga õpetavad ja toredad. Kevadises näidendis olen mina metsaeit, kuid ma ei räägiks sellest pikemalt, sest kui te seda vaatama tulete, poleks see enam huvitav. Hoiatan väiksemaid lapsi, sest see tükk on natukene hirmus ka. Meie juhendaja Aime on väga hea õpetaja ja hea kokk ka. Tal on alati nii palju tegemist. Palun tulge kõik meie kolmandat näidendit vaatama, sest see on meie 1. näidend päris laval.

Pilleriin Vesi: Mulle meeldib käia näiteringis, sest seal on meil tore õpetaja Aime ja mul on seal palju sõpru ka. Minu emale on meeldinud väga meie näidendid, ka tema on käinud õpetaja Aime juures näiteringis ja minu tädi samuti.

Janar Sarja: Mulle meeldib laval esineda ja veel meeldivad mulle näiteringi proovid. Mu vanemad on sellega väga rahul, kui ma saan laval esineda. Ma olin jõulunäidendis jänes ning ma olen selles näidendis veel kord jänes.

Kadri Kuusk: Eelmises näidendis olin ma jänes, kellel oli kõige suurem osa. See näidend meeldis mulle päris hästi, kuid nüüd olen ma tantsuõpetaja. Vot see osa mulle sobib! Saab vähemalt midagi tantsuga seotut teha.

Sandra Lisbeth Heinlo: Mulle meeldis käia näiteringis eriti esimese näidendi õppimise ajal,

sest siis oli mul peaosas. Ma olin üsna pirtsakas ja upsakas printsess, aga ainult oma osa pärast. Ka teisel näidendil polnud viga, aga oleksin tahtnud jälle suuremat ja pikemat osa, sest olin ainult lumehelves. Me pidime laulma ja tantsima ja see oligi kogu osa! Kolmandas näidendis olen ma oma osaga väga rahul. Tahaksin, et neljandas näidendis saaksin olla taas peaosas, sest just lühike tekst ei taha hästi pähe jääda!

Õpetaja Aime on meil väga lahke ja hea, aga vahel karm ka, aga mulle ei meeldi pahandada saada, sest siis on ju tuju halb ja meel mõru. Aga mida veel võiks ühe lapse süda ihata? Kui ainult võib-olla suuremaid osi, aga kui ma juba peaosas olen, siis ei ole küll muud tahta kui ainult seda, et õpetaja alati lahke oleks. Aga seda ta on. Nii, et ma ei taha midagi muud kui ainult peaosas!!

Lisbet Rannast: Mulle meeldib näiteringis väga käia. Sooviksin õpetaja Aimega teha veel palju näidendeid. Ma olen oma osadega väga rahul olnud ja loodan, et nii jääb ka edaspidi.

Õpetaja Aime on vahel range ka, aga mitte asjata. Ja see on hea, et ta on vahel range, sest siis teeme me korralikumalt. Esinemisel on kõige hirmsam see, et kõik vaatavad mind. Mul võib küll tekst ilusasti peas olla, kuid kui ma hakkkan närveerima, võib kõik sassi minna, nagu minuga juhtus.

Lisanne Pendra: Meie esimene näidend pirtsakast printsessist õnnestus hästi. Seda vaadata oli hästi naljakas. Seal olid laval teenijad, sädelev troon ja kõik muu, mis käib kuningriigi juurde.

Teises näidendis olin ma jänes Juta. Mul oli viis lauset teksti. Väga lahe oli vaadata, kuidas jänku tõmbas karu koopast välja. Vahepeal keerlesid lumehelbed üle lava. Nüüd on valmimas juba 3. näidend. Selles näidendis on 3 vaatust. Õpetaja Aime on väga vahva. Alati, kui lavale läheme, lööme õpetaja Aimele plaksu. Näidendites osalemine on väga vahva!

“MÄNGIME PAL-TÄNAVA POISSE”

Ka sel kevadel valmis 9. a klassi näiteringil (Laura Valli, Grete Mark, Gerda Peda, Meelika Lukner, Iiti-Ingris Sei, Mariana Foht, Jannely Punnisson, Heli Aomets, Liina Olesk) uus lavastus. Seekord võeti aluseks F.Molnari tuntud noortejutt „Pal-tänava poisid”, mille põhjal kirjutas etenduse käsikirja Laura Valli.

Selle näitlejaskonna mitmeaastane koostöö on tekitanud sujuva tööprotsessi, see tähendab, et rollid jaotuvad kui iseenesest, proovid hakkavad toimuma esialgu tasapisi ja jõuavad välja pikkade reedeõhtuste mängutundideni (võileibade-näkside-jookidega). Mingil hetkel segab see viimane kindlasti ka „isiklikku” elu, aga raskused ongi selleks, et neid ületada. Iga näitleja pakub välja omapoolseid lahendusi ja mõtteid, kuidas laval keegi või miski peaks toimima-toimuma. Otsitakse huvitavaid kombinatsioone liikumiseks, kõnelemiseks, suhtlemiseks, muusika kasutamiseks. Kogu lugu on lõpuks valminuna tõeline meeskonnatöö.

Esiendus toimus märtsis Rõngus, kus toimus seekord juba 5. maakondlik näitemängupäev. Seal hinnati tüdrukute näitlemist keskmises vanuserühmas 1. kohaga. Näitlejapreemiad said Laura Valli, Grete Mark ja Gerda Peda.

**Oma koolis mängiti etendust kõigile vaa-
data soovijatele. Mida arvasid nähtust 7.b
klassi õpilased?**

- Tüdrukud mängisid hästi, usutavalt ning tõepäraselt. Nemeceki osatäitja sai oma rolliga täpselt sama hästi ja lapselikult hakkama, nagu raamatus oli kirjeldatud.

- Usun, et neile meeldis, kes vähegi kuulasid ja olid enne raamatut lugenud.

- Mulle meeldis see, et nad jäid seisma (stopppkaader toimetaja) ja et keegi neist tuli ja rääkis, sest see oli huvitav ja ma pole varem näinud midagi sellist. Ning veel meeldis mulle algus, kui Nemecek alustas oma loo rääkimist, ja lõpp meeldis, sest see oli kurb ja teistsugune, kui tavaliselt on olnud.



- Ma arvan, et nad näitlevad sellepärast, et neile meeldib see ja et nad tahavad sellega tegeleda.

- Mulle meeldis see, et näidend oli nagu päris elus reedeti sõpru, peeti „sõdasid”, luurati.

- Kõige rohkem meeldis Boka, sest ta oskas õigeid otsuseid vastu võtta.

- Lavapilt oli lihtne, aga kõitev. Midagi ei jäänud arusaamatuks.

- Mina oleksin tahtnud, et laval oleks olnud rohkem asju, kuidagi hõre oli. Keset lava oli lihtsalt üks redel.

- Huvitav oli, et tüdrukud olid valmis mängima poisse. Peab tunnistama, et see tuli neil hästi välja.

- Mulle meeldis see, et etendus oli mängitud

nii, et Nemecek oli juba sumud ja rääkis oma elust.

- Kõigil näitlejatel tuli hästi välja ja tekst oli enamvähem kuulda.

- Neil läks kindlasti tohutult kaua aega proovidega. Samuti arvan, et nad teevad seda sellepärast, et neil on tahtejõud.

- Nad olid selle näidendi suhteliselt hästi läbi mõelnud, kõik see botaanikaaias peitmine ja paadiga sõitmine.

- Nad näitlevad sellepärast, et saada enese-kindlust ja julgust laval esineda.

- Pasztoritel oli lahe hää!

- Nad tegid selle näidendi hästi ära, aga ma lihtsalt ei viitsinud seal istuda.

PIRET RANNAST,
näidendi proovide segaja

HELDINUD LAPSEVANEM HAARAB SULE

Päikeselise jüripäeva õhtupoolikul kogunes Reola rahvamaja saalitäis rahvast. Etendati August Kitzbergi näidendit „Kuningatütar Endelinde”. Näitlejateks Ülenurme Gümnaasiumi 3.a klassi õpilased ja pealtvaatajateks emad, isad, õed-vennad, vanaemad ja vanaisad ning palju sõpru.

Eesriide avanedes sattusime tõelisse kuningalossi, kus magavat kuningatütart valvasid imeilusa muusika saatel kaunid toatüdrukud. Kuningatütrel oli täitunud just 14. eluaasta ning kogu kuningriik valmistus peoks. Peaosatäitja Pilleriin Vesi kuningatütar Endelinde rollis mängis oma osa väga veenvalt, lisaks jõudis ta olla ka vajadusel kaaslastele süfiooriks.

Kuningatütar oli kapriisne ja kõrk õukondlaste vastu, kuid keegi ei julgenud kuningale (Sander Kotkas) sellest rääkida. Ainuke julge oli väike tütarlaps Sandra-Lisbeth Heinlo kehastatud

Leilinde, kes kuningale tema tütre käitumist valgustas. Tänu vaprale tütarlapsel, paljastasid kogu tõe ka kõik teised õukondlased koolipreili (Liisbet Rannast), professor (Alvar Ratt), kokk (Marili Gross) oma kokapoistega (Karl-Richard Parman, Rasmus Ruben), õukondlane (Kaimar Babitš), toatüdrukud (Birgit Rosenthal ja Pilleri Sei) ning tantsijannad (Kadri Kuusk, Merily-Lisette Tuhkanen ja Eliise Mai Mõttus). Kuningas vihastas ja karistuseks viskas oma tütre lossist välja.

Nii sattusimegi teises vaatuses koos kuningatütre Endelindaga völlumetsa, kus tegelasteks olid murueidetütred (Lisanne Pendra, Eliise Tani, Heleen Kanep), põialpoisid (Kaupo Altsaar ja Karl-Robert Parman), metsaloomad (Sandra Lisbeth Heinlo, Karl Renno, Janar Sarja, Martin Vool ja Brenda Torila), metsamoor (Carol Kottisse), kuri Mürakaru (Kristjan Tamm) ning nõiutud prints

Endel (Karlo Korss). Koos völlumetsa asukatega muutus südame tu kuningatütar heaks ja hoolivaks. Kolmandas vaatuses olime kõik õnneliku lõpu tunnistajateks.

Meisterliku töö oli teinud lavastaja Aime-Laine Kahk, kes kogu 3.a klassi lapsed oskuslikult näidendisse rakendas. Lavavalgustusega (Karel ja Vello Kasvein) loodi etendusse erinevaid meeleolusid ning toodi välja tõeliselt kaunis dekoratsioon.

Publik sai sel jüripäeval Reola rahvamajas tõelise teatrielamuse. Tänuks oli osalistele südamest tulev aplaus ning rohked kevadlilled.

Uusi etendusi ootama jäädes
KARIN GROSS

BALTI MERE MUDEL EUROOPA PARLAMENT 07.04-12.04

Kindlasti on esimene küsimus, mis teil pähe tuleb - mis see Balti mere Mudel Euroopa Parlament (MEP BSR) on? Siin on teile vastus - MEP BSR on programm noortele Rootsist, Soomest, Taanist, Eestist, Lätist, Leedust, Saksamaalt ja ka mõneledele delegaatidele külalisriigist, milleks oli seekord Venemaa. Selle ürituse eemärk on pakkuda huvitavat tegevust ning arendada oskusi rahvusvaheliste probleemide lahendamiseks. Jälgendatakse Euroopa Parlamendi tööd, luuakse palju uusi tutvusi ning arendatakse oma väitlemisoskust. Programm on treening tulevastele liidritele ja poliitikutele.

Töökeeleks oli inglise keel. Kümme inimest igast riigist moodustasid delegatsioonid, mis jagati viieks rühmaks: koos teiste riikide delegaatidega moodustati viis komiteed ja tegeleti tähtsate rahvusvaheliste probleemidega. Igal komiteel oli arutluseks erinev teema. Minu komitee teema oli põllumajandus ja selle areng ja täpsustav küsimus „Kuidas mõjutab kliima soojenemine põllumajandust?“. Lisaks oli seal veel näiteks kultuuri-, hariduse- ning välispoliitikakomiteed. Iga komitee ülesandeks oli leida lahendus oma probleemi jaoks ja see ette kanda peassambleele. Kui resolutsioon hääletusel läbi läks, saadeti see Euroopa Parlamendile. Neli resolutsiooni viiest pääsesid edasi, sealhulgas ka minu komitee oma.

MEP on samuti ka väga kultuuriline ja sotsiaalne üritus, mis annab osalejatele võimaluse kogeda erinevusi Balti mere äärsate riikide vahel, võtta osa lugematutest sotsiaalsetest üritustest nagu „teambuilding“, vaatamisväärsustega tutvumine ja aja veetmine külalisperega, milleks olid seekord siis pered Soomest. Lisaks oli võimalik veeta öhtuti vaba aega, külastades külalisriiki koos uute erinevatest rahvusest sõpradega.

Üritus toimus aprilli teisel nädalal. Esimene päev tuli varakult ärgata. Sadamas sain kokku mõnede tuttavate ja ka mõnede uute inimestega. Siis sõitsime kõik koos Soome ja saime Helsingi raudteejaamas kokku kõikide riikide esindajatega. Seal sõitsime juba edasi Sovallasse, kus toimus *teambuilding*, mille käigus õpiti üksteist tundma. Meid jagati rühmadesse ja me pidime koos näiteks matkama, vibu laskma ja gurlingut mängima. See oli hea meenus teistega tutvuda ja nii mööduski esimene päev, kuna pärast *teambuildingut* kohtusime külalisperega. Minu „uus kodu“ oli



väga tore, vanemad olid väga lahked ja aitasid iga probleemi lahendada.

Järgmine päev tuli ärgata kell 6.00. Pärast 20-minutilist sõitu jõudsimme Helsingisse ja kohtusime teistega. Seal läksime Helsingi Ülikooli, mis oli väga suursugune ja uhke hoone. Seal kõnelesid näiteks ülikooli rektor ning kultuuri- ja spordiminister. Samuti ka meie esitlesime oma riike, tutvustasime kombeid ja edastasime huvitavat informatsiooni. Pärast seda kell 13.00 oli meie esimene komiteestung, mis kestis 5 tundi, aga seal saime juba põhilised punktid paika ja teeraja oma resolutsiooni jaoks loodud. Ning pärast suurt tööd läksime koos uute tuttavatega Helsingi linna avastama.

Kolmapäeval oli samuti varajane ärkamine. Toimusid jälle istungid Kauniaisteni koolis, seekord isegi kauem 7 tundi tööd, mis aga möödus kiiresti, kuna seltskond ja teema olid head ja päris tore oli vaielda ja oma arvamust avaldada teiste riikide esindajatele. Kell 18.00 oli vastuvõtt vanas linnahallis.

Neljapäev ärkama pidi veelgi varem, aga see-eest oli ilm hulga parem, mis muutis ka olemise mõnusamaks. Komiteedel olid viimased kolm töötundi, et oma resolutsioonid valmis saada ja üle anda, sellega said muidugi kõik komiteed hakkama. Pärast seda toimus bussiga väike tuur, et vaadata vaatamisväärsusi, mille kohta giid meile innukalt rääkis. Öhtuks olid kõik väga väsinud ja mindigi koju magama, et valmistuda homseks, mis töötas endast rasket päeva.



Reedel toimus Helsingi linnahallis peassamblee, kus kõik komiteed esitasid oma lahendused probleemidele ja delegaadid teistest komiteedest said esitada küsimusi ning otsustada, kas resolutsioon on kõlblik saatmiseks Euroopa Parlamendile. Tuli teha raskeid valikuid ja pärast pikka tööd oli enamus endaga rahul. Minu ja ka teiste arvamuse kuulmine oli põnevaim osa. Esitati lõpukõne, millega üritus kuulutati lõppenuks. Pärast seda läksime pidulikule õhtusöögile, kus osalesid kõik inimesed, kes olid üritusega kuidagi seotud.

Viimasel päeval oli küll kahju lahkuda. Soovitan seda üritust kõigile, kes soovivad veeta hästi vaba aega, arendada inglise keelt, reisida ja leida uusi sõpru. Edastan ka tervitused Soomest!

TIMO HIPPONEN
10.b klass

UUS VAATENURK KOHUSTUSLIKULE KIRJANDUSELE

Kuigi viimasel ajal on väga kiire, suudan ma siiski aja maha võtta ning astuda kooli raamatukokku. Mul on lõpuks ometi viimane aasta ning eksamid on ukse taga. Ja alles nüüd saan ma aru, kui hea on, et ma olen kohustuslikku kirjandust lugenud. Kuid siiski oleks võinud veelgi rohkem lugeda, kuna neid on hea kirjandites kasutada.

Viimased kaks raamatut, mida ma hiljuti lugesin, kuulusid ka kohustusliku kirjanduse hulka. Raamatuteks olid A. Gailiti Nipernaadi ning M. Lermontovi „Meie aja kangelane“. Minu enda jaoks olid mõlemad raamatud päris põnevad.

„Toomas Nipernaadi“ on romaan, kus näidatakse, et inimesed on tegelikult võrdsed ning neid tuleb ka kohelda ühtemoodi. Nipernaadi ise on ro-

mantiline mees, kes esmapilgul võib kujuneda mõnele väga negatiivseks tegelaskujuks, kuid järele mõeldes on aru saada, kui palju ta tegelikult õpetab käitumise kohta. Kohati kahjaks raamat väga venis ning muutus vahepeal kuidagi muinasjutuliseks. Jäi mulje, nagu naised oleks liiga kergeusklikud.

„Meie aja kangelane“ on romaan, mis koosneb novellidest, moodustades tsükliseeritud romaani proosas. Üheks käsitletavaks teemaks on saatus. Kas elu on ette määratud või mitte. Põnev on lugeda antud teost, kuna pidevalt jookseb pilt ka endal silme eest läbi. Kuid oli ka hetki, mil oli tunne, et tahaks lehti edasi keerata.

Mõlema raamatu üheks ühiseks läbivaks teemaks oli eneseteostus ehk üritatakse reali-

seerida kogu elu enese poolt valitud suuremat eesmärki. Ning tegelikult juba püüeldes oma eesmärkide poole, tuntakse elust rõõmu. Loeb see, kas üritatakse, mitte see, kui palju õnnestub tegelikult.

Meile on antud kohustuslik kirjandus lugemiseks kindla põhimõttega. Igast raamatust võib midagi teatud elusituatsioonide kohta õppida ning samas iseloomustavad nad ka erinevaid ajastuid. Mul on igatahes hea meel, et on ette nähtud kohustuslik kirjandus, sest isiklikult ei oskaks ma neid raamatuid otsida. Ning meie omast kooli raamatukogust saab neid kirjandusteoseid kergelt kätte. Nii et lugemeg rõõmuga!

HEIDI PONNA, 12.a klass

KUULSUSRIKKAIK CHANSONE PARIISIST

Ülenurme Gümnaasiumi aulas oli 15. aprillil võimalik kuulata maailmamuusikat Pariisist. Kuulsusrikkaid *chansone* Pariisi barrikaadidelt ja bistroodest esitasid Riton la Manivelle leierkastil ja Jean-Marc Puigserver akordionil.

Riton la Manivelle on elukutseline kikkis vurrudega leierkastimees Pariisist. Kui sada aastat tagasi kuulusid temasarnased artistid tänapäevalt kõigis Euroopa suurlinnades, siis tänapäeval kohtab neid haruharva isegi Pariisis. Tema koloriitne ja "gabariitne" kuju näib olevat välja lõigatud vanast pildialbumist. On öeldud, et kui Riton ei laula tänaval, siis laulab ta bistroos; ja kui ta ei laula armastusest, - mida juhtub harva! siis laulab ta Pariisi Kommunist. Iseenesestki mõista mängis ta oma truul väntoreil ja sõbra Jean-Marci hoogsa akordioni saatel. Lihtsad lood siiras ja sundimatus esituses, milles peitubki *chanconi* ilu ja võlu.

Kui leierkastil hakkas kõlama „Saaremaa valss”, siis laulis kogu saal kaasa.

OLEV SALUVEER,
Ülenurme Gümnaasiumi direktor



PRANTSUSE MUUSIKAT KA VÄHEKE...

See kooliaasta on Ülenurmes olnud küllaltki aktiivne toimunud on palju ning rohkesti on ürtustest osagi võetud. Esinejaid on käinud nii meie vabariigist kui ka mujalt, hiljuti näiteks Prantsusmaalt.

Aprillis külastas Ülenurme Gümnaasiumi „Leierkastituur 2008”. Olid esinejad, leierkast, akordion, prantsuse keel, muusika ja kuulajad toimus kontsert! Kuulasid kõik, kes seda teha tahtsid.

Küllaltki haruldane, et tasemel artistid koolis esineda soovivad ning tahavad. Ka saal on meil olnud alati publikut täis vahest on see tingitud huvist, teisalt jällegi seetõttu, et sündmus toimub tundide ajal. Kõik tundub tore, sest on tegijaid ja huviilisi. Kuid tõrvatik meepotis rikub nii maitse kui välimuse, nimelt on kuulajate hulgas teatud osa neid, kes leiavad, et kuulajaid just nende huilgamine ning ebameeldivad märkused enam huvitavad. Bravuurikas ja väljakutsuv käitumine saali tagaosas ärritab õpetajaid ja neid õpilasi, kes tõesti mingit elamust soovivad saada. Leian, et pole mõtet kuulama tulla, kui huvi ei esine, sest taoline kasvatamatus rikub tuju nii esinejatele kui teistele kuulajatele-vaatajatele.

Mida arvasid kuuldust-nähtust 7.a klassi õpilased?

-Nad tulid meile selleks, et tutvustada prantsuse muusikat. Kontserdi lõpus laulsime koos „Saaremaa valssi”.

-Ma läksin sinna kontserdile sellepärast, et ma tahtsin kuulda, kuidas lauldakse prantsuse keeles, ja ka sellepärast, et ma tahtsin teada, kuidas mängitakse leierkasti.

-Mulle meeldis, sest mehed olid tulnud kaugelt ja oli tore vaatepilt.

-Esinesid kaks meest, ühel olid hallid vuntsid ja ta laulis väga kõva



häälega. Nad tegid ilusat muusikat. Leierkast mängib nii, et ühest otsast paned sellised lindi moodi asjad sisse ja teisest otsast tuleva need välja.

-Vuntsimees laulis hästi ja oli naljakas ka. Nende muusika oli armastusest.

-Nad tulid, et näidata leierkastide tähtsust ja prantsuse muusikat.

-Nalja pakkus see, kui ta eesti keeles rääkis.

-Rahvas oli enamasti rahulik, kuid saalis tagapool olid poisid, kes ei käitunud väga ilusti.

Eesti keel

*Eesti keel on ilus keel,
see on meie emakeel.
Ometi ta raskust teeb
iga lapse kooliteel.*

*Komareeglid väga rasked,
nende juures mõelda laske.
Õppima peab terve elu,
see on meie keele võlu.*

Robin Mõttus 6.a klass

Enoraulik luuletus

*Jäneste bussis sõitis jänes.
Tal puudus pilet, ta sõitis jänest.
Jänestekontrolör bussi tuli,
nüüd jänesel jänes püksi tuli.
Kinni võeti väike jänes,
jäneste vanglasse viidi see jänes.
Kautsioni maksmiseks tal anti luba,
see oli kümme jäneste rubla.
Seesama jänes nüüd vabaks lasti,
kes maffia poolt järgmine päev maha lasti.*

Sander Kulu 7.b kl

Enoraulik luuletus

*Kas sa tunnud seda Lead,
kellel kodus roosad sead?
Sead on sõbralikud, head,
kuid tihti omapead.
Lea vangutab oma pead,
kui näeb, mida teinud on tema sead.*

Kristiina Kõiv 7.a klass

KEVAD HINGES (JA JALUS?)

Kevadisest pööripäevast saadik näitab ida poolt tulev päike oma punetavaid põski aina varem ning vajub läände silmapiiri taha iga päev järjest hilisemal kellaajal. Kevad on leidnud oma salapärase tee igasse talvest paurasse eestlase hinge. Ta kuldsed kiired on kerge käeviipega puude pungad roheliseks muutnud, peenrailt lume pühkinud ning lillenupud välja aidanud. Maja seina küljes olev kraadiklaas näitab aina järjekindlamalt plusspügalaid ning rõõmustab sedaviisi pimedusest vaevatud inimesi. Samas hurjutab ta emaliku hoolitsusega liiga paljalt väljas olevaid neiusid käheda kurgu, vesise nina või kesise enesetundega. Kevad on lõpuks ometi meie ümber seda teatab nii lõõritav löoke puuladvas, uimane eksinud kärbes kui esimene välja ilmunud liblikas, kes ennustab meile vastavalt oma välimusele kas kuldset või kirjut suve. Veed vulisevad aina kuuldavamalt kevad on meie sees

ja ümber, seda ütlev iga sööm värsket õhku, iga pilguheit kooliaknast välja. Ent vahest siiski pole kevad kõigile hinge jõudnud, on vahest ära eksinud ning sellele vaesele hoopistükki jalgu jäänud. Porised jalajäljed ukselehel, mudased püksiaäred, sügisel laiskusest riisumata jäänud lehed, mis nüüd sopaks on muutunud, endiselt raagus puud ei lase sel õnnel suunurkadel ülespoole tõusta. Kuid puhastagem siis oma hingelõõrid talvisest tahmast ning laskem kevadejoovastusel sisse tulla, ärgem mõelgem mitte sellele, et pärast jaanipäeva päike taas järjest varem horisondi taha liigub, vaid hoopis sellele, et suvi kohe ukse ees on. Hea oleks loodusesse sõita, linnamüra kõrval, kaubamaja vaateakendest eemale. Kuid siis jäävad tõsiselt jalgu suured prügimäed, mida on igas Eesti maakonnas. Kaunite sinililleklumpide vahele on eksinud plastmasspakendid, jõeorgudesse

plekkpurgid ning tumerohelisse metsalaande raudvoodid. Seda, et meie kodumaa ilu miski ei varjuta, saab endale tõsimeeli kinnitada paadunud valetaja ning temagi vaid kinnisilmi, kuid ka seda võib õnneks parandada, minnes 3. mail prügikoristusaktsioonile „Teeme ära 2008“. Või tegelikult polegi niivõrd vaja mitte massiüritusel osaleda, vaid oma kodukanti korras hoida, mõtteid mõlgutada selle üle, kuidas oma isamaad hoida ning mees pidada, et prügi jaoks on välja pandud spetsiaalsed kandilised nõud, ja kui neid isegi parasjagu lähedal pole, tuleb enda tekitatud rämps kaasa võtta. Kevad ning loodus hoiavad meid, kuid ühel hetkel, kui meie enam ei hooli, saab ka neil villand. Ja paraku ilmselt pöördumatult.

LAURA VALLI
9.a klass

MENS SANA IN CORPORE SANO

Kui tavapärasest vaatevinklist silmitseda, on kevadekuulutajaiks lõunamaalt saabunud linnud, roheliseks muutuv maastik, loojateed minev lumi. Ent koolis see alati nii ei pruugi olla. Ülenurme haridustemplis võib selleks märguandeks pidada iga-aastaseid muusika- ja võimlemispidusid ning traditsioone ei murtud ka seekord. Muusikapidu toimus oma tuntuks headuses: koorid, ansamblid, solistid, dirigendid ja klaverisaatjad. Lauljad rõkkasid südamest ja publik saalis nautis pakutut. Kui vaim on terve, siis on ka keha terve, nii et ilma selle emotsionaalse pooleta ei saa olla tervikut. Terves kehas terve vaim!

Nüüd lähemalt juttu spordiga seotud poolest. 18. aprilli õhtupoolikul võis spordihoones näha nii suuri kui väikeseid, juhendajatega, vanematega või hoopis iseseisvalt. Otsiti garderoobe, kus rõivaid vahetada, tehti soenguid, lavameike ja harjutati usinalt eelseisvaks finaalsiks. Terves majatiivas kees vilgas elu, näha oli artiste nii enda koolist kui ka külalisesinejaid. Alumisel korrusel haaras pilku siit „Kaisa ja Martin“, mis õhtuks kindlasti veel üllatusi lubas.

Kell seitse õhtul algas üritus, mille jaoks oli tehtud rohkesti ettevalmistusi palju proove ja treeninguid, valmistatud eeskujulikult õmmeldud kostüümid ja sädelevad lakised soengud. Ühel pool kardinat need, kel vajalik teha soojendust, sest on veel laval käimata, teisel pool aga juba esi-nejad, nende vastas publik. Kava oli rikkalik: kõikvõimalikes vanustes rühmvõimlejad, kes saavutatud taset näitasid, estraaditantsud, *jump-style*, kankaanimed, atleetvõimlejadest poisid. Ka publik polnud hea etteaste juures omapoolse kiitusega karvavõrdki kitsi, aplausid ja viilistamine jõudsid võimla kõrgete lagedenigi. Õhetavad põsed, kiirelt üles-alla liikuvad rinnakorvid, kiirustavad graatsilised põiad, sirge kehahoid ning viimasepeal naeratus. Seda võis külaline näha erinevatelt tasanditelt. Kirsiks magustoidul oli aga loomulikult



ÜG mõnusad mudilased.



Muusikapeo finaali – ühendkoor.



“Lõõtspill tõmbab viise vägevaid” ja ÜG poistekoor koos Britt Laatsiga.

tantsustaaride Kaisa Oja ja Martin Parmase tango, kes mitte kedagi saalis oma tulise temperamentsusega külmaks ei jätanud. Kaunilt liugles paar üle põranda ning publiku plaksutused olid kuumemad kui varem.

Lõpetuseks tõi finaali kõik rühmad taas lavale. Jalapaarid kõndisid aktiivsel sammul paremale, vasakule, ette taha, ühendatud käed, lehvitud ja kummardus. Viimaseks juhendajate tänamine ning esinejatele šokolaadi jagamine. Kui rahvas saalist aegamööda välja liugles, pidin taas kord tõdema, et üritus on samal tasemel, nagu ta viima-



“Mis värvi on armastus?” küsivad 9.a klassi neiud.

sed aastad ikka on olnud tuli ja saab oma positiivse energialaengu kindlasti kätte ning koos veedetud tundi ei pea kahetsema.

Sama päeva hommikul toimus aga teinegi liikumist propageeriv üritus, nimelt klassidevahelise võistluse raames toimunud mõõduvõtmine, kus esitati oma liikumiskavasid. Osalejaid oli sedapuhku vähevoitu, lavale olid end näitama tulnud viie klassi esindajad. Näha võis väga erinevaid etteasteid.

LAURA VALLI
9.a klass

KOOL, KUS LUGEMINE LOEB

Lugemine on vajalik. Ilma selleta jääks meie eest paljud asjad saladuseks.

Inimene, kes ütleb, et temal pole lugemist vaja, on lihtsalt mõtlematu. Lugemine arendab meie silmaringi, laiendab sõnavara ja valmistab meid mingis mõttes isegi eluks ette.

Minule meeldib lugeda raamatuid, mis on elust enesest, raamatuid, mis kajastavad inimese igapäevaelu, selle elu häid ja halbu külgi. Sellised raamatud meeldivad mulle, kuna neid lugedes tekib tunne, et keegi mõistab, et keegi elab üle midagi täpselt samasugust, mida mina hetkel tunnen. Alati on tore, kui tean, et pole ainukene. Raamatud suudavad vahepeal raskematel aegadel tublisti abiks, nõuks ja kasuks olla.

Kui ma loen, tunnen ma enda ümber vaikust ja rahu. Lugedes unustatakse ennast ümbritsev maailm. See on ka kindlasti üks lugemise plusse. Inimene saab rahulikult tegeleda millegagi, mis on huvitav ja samas rahustav. Vihmasel päeval, kui välja ei saa minna, tekib selline hall ja tühi tunne. Lugedes see hall ja tühi tunne kaob mingi aja möödudes ja ununeb, et üldse väljas sajab. Lugemine aitab luua vaimset tasakaalu. Samuti aitab lugemine lahendada paljusid argiprobleeme. Paljud kirjanikud on kirjutanud raamatu just selle mõttega, et inimene leiaks raamatust tuge, abi ja mõistmist, et inimene saaks ennast raamatuga samastada ja tunda, et ta pole ainukene, kes peab seda jama kannatama. Näiteks Pat Conroy raamat "Tõusude ja mõõnade prints" räägib mehest, kes on elanud üle raske lapsepõlve, täis probleeme, mida elab läbi iga tänapäeva noor ja isegi hullemaid. Eelkõige on raamat siiski mõeldud täiskasvanutele, seega ei parane peategelase elujärg ka täiskasvanu eas. Samuti on hea raamat John Grishami "Testament", mis keskendub eelkõige allakäinud, alkohoolikust advokaadi elule.

Lugemist ei sega tegelikult mitte miski. Kui inimene tahab lugeda, siis ta ka loeb. Kui inimene ütleb, et miski segab teda lugemast, siis ta lihtsalt ei taha või ei viitsi piisavalt lugeda. Sellist asja nagu lugemist segav tegur pole minu arvates olemas. Minu lugemist pole kunagi miski seganud, kui ma ikkagi ise lugeda tahan. See, et miski lugemist segab, on minu arust rumal põhjus, et vabandada välja seda, kui inimene on liialt laisk, rumal või mõtlemisvõimetu, et lugeda.

Lugemine arendab inimese silmaringi, suurendab sõnavara ja kohe kindlasti annab aimu elust enesest. Ise info otsimine nõuab inimeselt iseseisvat ajutööd ja inimene peab midagi ise tegema, mitte klassiruumis istuma ja lihtsalt kuulama seda, mida õpetaja talle räägib. See ununeb automaatselt pärast tundi, kui see pole inimesele piisavalt huvitavaks tehtud. Selle eelneva alusel ütlen, et muidugi võiks lugemine ja ise info otsimine asendada osaliselt kooliskäimist. Ausalt öeldes on lugemine ja ise info otsimine nii või naa juba kooli osa, mida inimene ka koolis tegema peab, aga see rikub selle võlu ära. Kool muudab miskipärast paljud asjad noortele vastukarva olevaks ja raskesti seeditavaks.

Kui ma tahan midagi lugeda, aga tõesti ei tea, mida lugeda, siis tavaliselt kuulan inimeste soovitusi, kes on lugenud ja keda tunnen ja saan usaldada. Üks inimene, kelle soovitusi olen väga palju kuulanud, on minu isa. Ta on mulle alati väga häid raamatuid soovitanud ja ta armastab ise ka väga lugeda. Vahepeal saab temaga raamatute teemal isegi arutleda, sest on mingi hulk raamatuid, mille oleme mõlemad läbi lugenud. Näiteks John Grishami raamatud "Testament", "Isepäine vandekogu" ja "Kohtukutse". Samuti oleme mõlemad lugenud läbi Andy Mcnabi

raamatu, nimega "Tulemüür". Neid raamatuid on veel hulgi.

Ma olen lugenud läbi suhteliselt palju raamatuid, nii häid kui ka halbu ja arvan, et ma võin küll inimestele lugemist soovitada. Ausalt öeldes olen seda ka juba teinud. Olen soovitanud lugemist enda vanusekaaslastele ja endast vanematele inimestele. Olen paljudele soovitanud John Grishami raamatuid. Eriti olen soovitanud inimestele Pat Conroy raamatut "Tõusude ja mõõnade prints", sest see on vaieldamatult minu lemmikraamat. Siiaamaani pole mulle keegi veel kahjuks või õnneks ukse taha nurisema tulnud.

See on loomulik, et kui inimene on raamatu läbi lugenud, tekib tal mõtteid, mida ta sooviks teistega jagada ja arutada. Aga mina ei sooviks seda teha Interneti vaheldusel. Mina sooviksin seda teha näost näkku, sest paljud noored häbenevad tänapäeval lugemist. Nende arust on lugemine häbiasi. Lugemine ei ole häbiasi. Vastupidi. Inimene saab olla uhke, et on läbi lugenud midagi huvitavat, enda teadmisi täiendanud ja mis kõige lahedam, see kõik oli inimese enda jaoks äärmiselt nauditav. Noortele tuleks selgeks teha, et lugemine on nende jaoks äärmiselt kasulik ja samas ka huvitav ning ei ole kohe kindlasti mitte häbiasi.

Inimesed peaksid rohkem lugema! See täiendab meid mitmekülgseks. Inimene võib olla ükskõik kui tark, aga kui ta pole enda elu jooksul mitte ühtegi raamatut läbi lugenud, on ta ikkagi loll. Lugemine pole häbiasi. Me peaksime lugema rohkem ja vabatahtlikult, mitte vähem ja mingite kindlate tegurite mõjutustel. Inimesed, lugege rohkem!

KRISTEN KULBERG
9.a klass

EESTI KEEL

Eesti keel on imeline.

Kohe täitsa eriline.

Neliteist meil käändeid on.

pöördeid aga kõigest kolm.

Veel on ainsus ja on mitmus.

Nimisõnad nimetavad,

tegusõnad tegutsevad,

asesõnad asendavad,

arvsõnad arveldavad,

omadustel oma sõnad.

See on meie eesti keel,

kõige ilusam emakeel.

Madli Urbanik
6.a klass



Tutipäeva aktus Ülenurme Gümnasiumis.